

Het verhaal van Jeu Henkens uit Maasbree

Verteld aan de basisscholen van Maasbree

Kerkrazzia in Maasbree

In september 1944 had de Duitse Wehrmacht in de jongensschool aan de Dorpstraat een oorlogslazaret ingericht. Het schoolmeubilair en alle leermiddelen waren uit de klassen verwijderd. De lokalen werden gebruikt door de militaire dokters en als verblijfplaats voor de gewonde soldaten. Op de speelplaats stond een grote operatiewagen.

Vlak bij de school woonde meester Antoon Mulders. Hij hield alles in de gaten en maakte wel eens een praatje met enkele soldaten. Hij merkte dat ze de oorlog meer dan zat waren.

Razzia

Op zondagmorgen 8 oktober werd hij vroeg wakker door rijdende en remmende auto's. Hij ging kijken en verborg zich achter de houten inrijpoort. De Wehrmachtsoldaten stonden op appèl en hij hoorde duidelijk wat de officier had te melden, namelijk dat de Grüne Polizei op weg was om in Maasbree en in omliggende dorpen razzia's te houden op mannen tussen de 16 en 60 jaar, te beginnen bij de kerk.

Hij vertelde het zijn vrouw. Die zou vrienden en bekenden waarschuwen en hij zelf zou naar de kerk gaan om daar alarm te slaan.

Toen hij de straat wilde oversteken, wenkte de Duitse schildwacht hem. Deze vertelde de onderwijzer dat er spoedig een razzia gehouden zou worden bij de kerk en raadde hem aan zo vlug mogelijk de mensen te waarschuwen en dan zelf een veilige schuilplaats te zoeken. Ook zijn buurman, waar de soldaten regelmatig kwamen, was door enkele 'goede' soldaten gewaarschuwd dat er een razzia bij de kerk op komst was.

Mulders ging naar de kerk, maar in eerste instantie wilde de pastoor niets weten van de bedoeling om de mannen vanaf de preekstoel te waarschuwen. Hij moest maar wachten tot na de heilige mis. Mulders droop af naar huis en kwam de Duitse wacht tegen, die hem vroeg of hij de mannen gewaarschuwd had en waarom hij zelf nog niet weg was. Ze zijn 'sofort hier', vloekte de Duitser. Mulders rende opnieuw naar de kerk en ging van bank tot bank om de mannen te waarschuwen dat er een razzia op komst was. Er ontstond lichte paniek in de kerk en de mannen vluchtten door de sacristie aan de achterkant naar buiten. Vrouwen begonnen te huilen.

Na de mis had de Grüne Polizei de kerk omsingeld, maar toen de deur openging, kwamen er alleen maar vrouwen, kinderen en oude mannen naar buiten. De Duitsers waren woest, want ze kregen in de gaten dat de vogels gevlogen waren door de achterdeur en van daaruit het veld in. Enkele Duitsers hadden vlug postgevat in de kerktoren en konden met hun verrekijkers precies zien waar de vluchtelingen zaten of naartoe gingen. In de maïsvelden, in schuren en in paardenstallen hebben ze toen verschillende mannen gevangengenomen en meegevoerd naar Duitsland. Ze kregen geen tijd meer om andere kleren aan te trekken of iets mee te nemen.

Deportatie

Ook uit omliggende dorpen gingen de gevangenen via Maasbree naar het station in Venlo, om verder op transport naar Duitsland gesteld te worden. Hier werden ze op diverse plaatsen in fabrieken tewerkgesteld. Ze lieten vaak vrouwen en kinderen in groot verdriet achter.

Vanuit Maasbree zijn in de laatste oorlogsmaanden 60 personen gedeporteerd.

Van hen overleefden 3 mannen de oorlog niet.

